

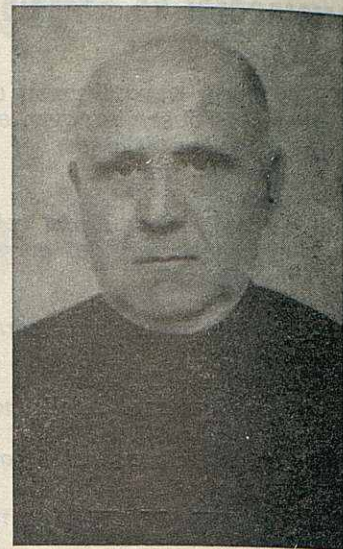
Evocació de Mossèn Manuel

El dia 31 d'Octubre, al vespre, es va recordar el vintè aniversari del traspàs de Mn. Manuel Solà, el sacerdot que va tenir cura de la nostra parròquia des de l'any 1931 fins a la seva mort, el 1960.

Un bon grup de persones grans del poble, i forces de joves, assistiren a la Missa que celebrà Mn. Josep Pausas. L'homília constituí un sentidíssim record de la tasca espiritual de Mn. Manuel.

Després hi hagué una senzilla vetllada al Casal, en la qual tots els més grans aportaren les seves vivències d'aquells anys inoblidables, amb multitud d'anècdotes i records de les festes i representacions teatrals de llavors.

Cloqué l'acte Mn. Pere Farriol, amb l'emotiu parlament que transcrivim a continuació.

Bona nit!

Els que som

Amb un punt de precipitació, una mica d'improvissació i una bona dosi d'illusió i convenciment... —és a dir: amb aquella manera de fer tan pròpia de la gent del Casal— ...ens hem aplegat per celebrar aquest vetlla de cristiana evocació de mossèn Manuel, i d'aquells qui, bo i fent amb ell, s'anaven fent i s'ajudaven mútuament a fer-se.

D'alguna manera m'heu demanat que sigui jo qui us parli de mossèn Manuel, quan sabeu prou que tot el que us en puc dir és après de vosaltres. Penso que aquest sol fet em fa saltar la barrera del temps i situar-me enmig vostre, com un de més dels del Casal, per compartir, plegats, la modèstia de les nostres persones, dels nostres mitjans, de la nostra història...: un concepte de «modèstia» que no acompanya pas el de limitació o esquivadesa sinó el de desproporció entre la pròpia realitat i el desafiament que ens fa el nostre món amb la seva constant actualitat.

Aleshores de l'arribada de Mn. Manuel

Mn. Manuel Solà arribà a Santa Eulàlia l'any 1931, en començar la Segona República, i —recordem-ho bé— aleshores de la primera restauració de la Generalitat de Catalunya i de la confecció de l'Estatut de Núria. N'hi ha prou amb aquestes dates per descobrir un paralelisme entre aquell moment i el nostre: aleshores com ara, es sortia d'una dictadura i s'iniciava un procés d'una nova constitució de societat.

Dissortadament la proximitat és tan gran, que algú ha afirmat que d'aquells temps als presents només hi va la diferència de quaranta anys de congelació dels problemes d'aleshores: mà obrera desvagada, qüestió de la pagesia, embranzida del laicisme, dèficit cultural...

El primer desafiament: l'escola

L'any 1932 Mn. Manuel accepta el repte del moment i abans d'haver d'improvisar solucions, preveu la resposta a la possibilitat que l'Església no pugui exercir la seva funció educadora, aleshores concebuda tan estretament lligada a l'escola: A Sta. Eulàlia no hi mancarà l'ensenyament cristià!

Afortunadament no arribà a presentar-se la necessitat d'una escola estrictament parroquial a Santa Eulàlia, però Mn. Manuel ens ha donat la primera lliçó: no es deixa arrossegar pels fets sinó que els preveu i els prepara una resposta.

És aquesta preparació del futur, ni que sigui d'un futur molt immediat, el que fa dels homes actors responsables de la història. Cal renunciar a la comoditat dels camins fressats per petjar noves terres i obrir pas enmig de dificultats: És inútil que avui l'Església es tanqui en la defensa dels seus drets, ja sigui en la legislació matrimonial com en la missió educadora, avui ens cal acceptar el desafiament que la societat ens fa i «donar raó de l'esperança que hi ha entre nosaltres». (1 Pe 3, 15) amb el testimoni d'una vida sense encongiments i amb el diàleg franc i obert, sobretot amb els joves, els obrers, i els intel·lectuals; per això ens cal «com pedres vivents prestar-nos a l'edificació d'una casa espiritual» (1 Pe 2, 5), es a dir: forjar membres vius i conscients de l'Església que sense deixar el món siguin capaços de dialogar-hi. Els qui avui amb goig ens apleguem no seríem fidels a Mn. Manuel si ens conformàvem a recordar la tasca acomplerta: ens cal suscitar educadors que a cada instant comencin i recomencin la missió de fer néixer l'Església en el cor dels homes.

La maltempsada i la represa

No direm res del temps de la guerra i l'exili. Déu sap prou les angúnies i sofrences d'aquells moments i les vicissituds passades amb l'ajut i encoratjament de feligresos fidels a l'Església i als seus pastors: la vida no és mai la història d'una persona sinó la convergència de moltes històries de persones que s'ajuden i es donen les mans.

Mn. Manuel va tornar a Santa Eulàlia i va fer de pal de paller de totes aquelles voluntats de construcció, de les quals, molts de vosaltres i molts altres que ens han precedit en la vida i en la mort, en sou testimonis.

Una convocatòria i una resposta

Potser precisament en el que les nostres circumstàncies ambientals s'allunyen de les de Mn. Manuel i el seu temps, és en el cansament de moltes experiències, en la deserció de moltes responsabilitats, en l'estar de tornada de moltes lluites, que avui observem en les nostres generacions, però jo això no ho diria com a desmereixement de la convocatòria de Mn. Manuel: ell va fer el que havia de fer i ens cal restar-li agraïts; ahora, però, hem de reconèixer que la congelació de plantejaments durant aquests quaranta anys ens ha deixat abaltits, ens ha esmussat la capacitat de reacció. Era una joventut sana la que s'aplegava a l'entorn de Mn. Manuel i que amb constància i disciplina assistien als cercles d'estudis dels dimecres: de la Serra Granada, de Salve Regina,

del Bor
acudien
rella i l
jo gosar
tat d'ell
altres al
que ale
nim a la
quesa d
Tihamé
però qu
llat une
Déu no

El Casa

Un Ca
de jove
de fer p
ra frat
i amb o
ren a la
desorien
quals e
a aques
va ser M
donar c
lles inn
teatre i
anys 54
més de
amb Gu
dalt de
i un pol
difícil e
ell, com
fidel a l
i enden
sense cl

Fidelita

És m
poble c
los-ho c
vint inc
resistèn
avui am
nostre p
de la re
tre Pobl

R
PINS